

Ezgilerin Karanlığı

— Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) • 07 Kasım 2012

Ezgilerin karanlığı

Sırt üstü yatmış geceye
Hangi makam daha fazla
İlaç olur bilmeceye
Hesapladım hesapladım
İki iki dördte kaldım
Can kalmadı şu canımda
Her ezgide başka yandım...

Sabahın mavi göğsünde
Sakındım gözden şafağı
Erdim suyun pınarına
Kurcalarken can dimağı
Bellek yıldızlardan başka
Ay semada dönsün aşka
Saklanırken gecelerde
Güneş bensiz doğar sandım...

Ben ki dünyanın ahından
Veda edip her acıya
Usul usul uzaklaştım
O ki insanlık adından
Kardeşliğe adım adım
Zalim zulmün sana kalsın
Yansam bile yar od'unda
Tükenmesin hiç muradım...

Mehmet Fikret ÜNALAN